ان الله اوحی الیه وقد انشدوا فی ذلک

ان الرسول لسان الحق للبشر   بالامر والنهی والاعلام والخبر
هما ذکاء ولکن نصر فهمهم   ذاک الذکاء لما فیه من العور
لا انزاهم لنا ابر النخل وما   قد کان فیه علی ما جاء من ضرر
هم سالمون من الافکار ان شرعوا   حکما بحل وتحریم علی البشر
ان الرسالة فی الدنیا قد انقطعت   فی وقتنا ذا کما قد جاء فی الخبر
وقد مضی حکمها دنیا وآخرة   وما لها فی وجود العین من اثر
لولا التکالیف لم یختص صاحبها   عن غیره بوجود الوحی والنظر
النحل یوحی الله دائما ابدا   الی القیمة فی التسکین وفی الثمر

معنی هذا النظم ان الانبیا ولو کانوا احذق الناس فی احوال الوحی فهم اسرج قلوبا من جهة احوال الدنیا ولذلک لما مر النبی صلی الله علیه وسلم علی الانصار وهم یوبرون النخل فقال ما اری هذا یغنی شیا فترکوا انلقیح النخل تلک السنة فحمل النخل قلیلا وجا البلح شیصا فاخبروه بذلک فقال انتم اعلم بامر دنیاکم ولکن اذا اخبرتکم بشی عن الله تعالی فصدقوا الحدیث فجمیع ما یشرعونه انما یکون بالوحی لیس للافکار علیهم سلطان ومن المعلوم ان ذلک کان منه صلی الله علیه وسلم قبل ان یوتی علم الاولین والاخرین فاعلموا ذلک ایها الجان والله یتولی هداکم **وسالونی** هل فی الملکة اولیا وانبیا من غیر رسالة کالبشر **فاجبتهم** نعم اما اولیاوهم فمن حیث انهم مسخرون للعباد فی المنافع والمضار من غیر امر ولا نهی واما انبیاوهم فهو ان الله تعالی اوحی الیهم انهم لا یعصون الله ما امرهم ویفعلون ما یومرون وهذه هی حقیقة النبوة البشریة فیوحی الله تعالی الی الواحد منهم بشرع یخصه فی نفسه لا یتعداه الی غیره وقد انشدوا فی ولایة الملکة

ان الولایة توقف علی الخبر   من المهیمن فی الاملاک والبشر

فاطاعوا واستمروا ولا یعصون

و فی

٢٩

و فی محکمة التسخیر اظهرها   رب العباد من اجل النفع والضرر
اما ملکة التهام لیس لهم   فیها نصیب علی ما جا فی الخبر
مهیمون سکاری من محبته   لا یعلمون بعین لا ولا اثر

وملکة التهام هم الملکة العالون الذین هم ارفع الارواح العلویة ولا یدخل تحت حکم رسول لاستغنائهم عنه بما اوحی الله به الیهم ولذلک قال الله تعالی لابلیس استکبرت ام کنت من العالین استفهاما انکاریا علیه کما انشدوا فی ذلک

اوحی الاله الی الاملاک تعبده   بامره ما لهم فی النهی من قدم
وهم عبید اختصاص لا یقابله   ضد وقد منحوا مفاتیح الکرم
لا یعرفون خروجا عن اوامره   ورأسهم ملک سماه بالقلم
اعطاه من علمه ابلیس تقدره   وماله منزل فی رتبة القدم
محکما کما قال فی العرجون خالقنا   فی سورة القلب جل الله من حکم
هم انبیا واحبا باجمعهم   بلا خلاف وهم من جملة الکرم
لکل شخص من الاملاک مرتبة   معلومة ظهرت للعین کالعلم

وسالونی هل یدخل مسمی وصف الولایة استدراج من حیث ان الحق تعالی سمی نفسه ولیا **فاجبتهم** نعم یدخلها الاستدراج فان الحق تعالی ما تنزل لعباده الا رحمة بهم لیاخذوا عنه احکامه لکن ذلک التنزل فیه مکر خفی وهو ان العبد متی حمل ذلک التنزل علی صورة ما یعلمه هو من احوال الخلق فقد هلک فیقبل العبد ذلک مع اعتقاد مباینة صفاته بصفات الحق تعالی یخلص من المکر والسلام وقد انشدوا فی ذلک

ان الولایة عند العارفین لها   نعت اشتراک ولکن فیه اشراک
حبالة نصبت للعارفین بها   صید العقول وسیف الشرع بتاک
والعبد لیس له فی حکمها قدم   وکیف یقضی بشی فیه اشراک
ان تنصروا الله ینصرکم فقد نزلت   وعین تحقیقها ما فیه ادراک